

Bestemmelser indført i vor Lovgivning, og da særlig i vor sociale Lovgivning, at Misbrug kan undgaas i saa høj Grad som muligt.

Efter disse mere almindelige Bemærkninger skal jeg gaa over til at omtale forskellige af de Bestemmelser, som er fastsat i Lovforslaget. Der er jo ikke særlig gennemgribende Ændringer udover den om Nedsættelsen af Renten, og jeg vil mene, at heller ikke den er særlig gennemgribende. Den er ganske simpelt en Konsekvens af de Forhold, vi er inde i, og det er altid godt at tage Konsekvenserne af de Situationer, som opstaar til forskellige Tider; saa vidt det er gør ligt. Der er ganske vist i Lovforslaget indføjet en Del nye Bestemmelser, men efter min Mening er de ikke af særlig gennemgribende Art. De gaar nærmest ud paa at gøre Kontrolbestemmelserne nok saa effektive, og det hilser jeg med Glæde, for efter de Udtalelser, som jeg allerede er fremkommet med, vil man forstaa, at jeg har den Opfattelse, at nok saa effektive Kontrolbestemmelser er paakrævede.

Lovforslagets § 1 omhandler Optagelse i Sygekassen og Invalideforsikringen. Det er jo saadan i Øjeblikket, at det afhænger af Erklæring fra Sygekassens Bestyrelse og Sygekassens Læge, hvorvidt man kan blive invalideforsikret, og det er ikke en Gang saaledes, at begge Parter skal være enige om det. De skal være enige, for at det kan nægtes, men det er ikke nødvendigt, at begge Parter er enige, for at vedkommende kan optages i Sygekassen og blive invalideforsikret, og Forholdet har ifølge Bemærkningerne til Lovforslaget udviklet sig saaledes, at adskillige, som man maa anse for aldeles ukvalificerede til at blive invalideforsikrede, alligevel er blevet det. Der nævnes baade aandssvage og sindssyge, der er gaaet ind i Forsikringen, idet deres Erhvervsevne paa det Tidspunkt, da de optoges i Invalideforsikringen, var nedsat eller i alt Fald saa stærkt svækket, at der var Grund til at tro, at den i nær Fremtid vilde blive nedsat under den Grænse, hvorefter de kunde optages. Der har Ministeren saa foreslaaet, at Afgørelsen af, hvorvidt de kan optages i Invalideforsikringen, skal overlades til Direktøren for Sygekassevæsenet. Jeg maa for Resten sige, at jeg beklager i høj Grad, at Ministeren har set sig nødsaget til at fremkomme med Forslag til en saadan Æn-

dring af Lovens Bestemmelse, for jeg har altid haft den Opfattelse og har den fremdedes, at den bedste og rimeligste Ordning i dette Forhold som i de fleste andre er den, at det er lokalkendte Folk, Folk, der er kendt med de lokale Forhold, der har Afgørelsen. Jeg indrømmer gerne, at efter som Loven er praktiseret, og efter hvad der er gjort opmærksom paa i Bemærkningerne til Lovforslaget, har Forholdet her nok været utilfredsstillende, saaledes at man ikke har kunnet bygge fuldt ud paalideligt paa de lokale Indberetninger, de lokale Attester. Det beklager jeg, som sagt, fordi jeg mener, at det vilde være uhyre godt, om vi kunde faa det ordnet saaledes, at ikke alene Spørgsmaalet om, hvem der i det hele taget skal optages i Invalideforsikringen, men ogsaa Spørgsmaalet om, hvem der skal tilstaaes Invalidrente, i nok saa høj Grad blev overladt til lokalkendte Folk, i hvert Fald saaledes, at deres Indstilling fik en væsentlig Betydning ved Afgørelsen, men jeg indrømmer, at det er noget vanskeligt, saaledes som Loven har virket, at tro paa, at vi kan bygge alene paa dette. Der er imidlertid en Bestemmelse i den nugældende Lov, som jeg senere skal omtale, og det er muligt, at dette Forhold, hvis vi retter noget ved den, kan blive bedre. Det er, som sagt, min Opfattelse og sikkert manges, at de Folk, som er lokalkendte, har de bedste Muligheder for at træffe en nogenlunde rimelig Afgørelse i de forskellige Tilfælde.

§ 2 har ogsaa vakt en Del Uvillie. Den gaar ud paa, at Folk, som har staaet i Sygekasse og derigennem været invalideforsikrede, men som er blevet for bemidlede til at blive staaende i Sygekassen, men dog er blevet staaende som bidragydende Medlemmer, bevarer Retten til Invalideforsikring. Det har vakt nogen Uvillie. Jeg ved ikke, hvor stor Betydning det har haft — det er maaske ikke saa mange Tilfælde, det drejer sig om —, men jeg tror dog nok, navnlig med Henblik paa Bestemmelsen i en senere Paragraf, hvorefter Kommunalbestyrelsen og Staten vedvarende skal betale Understøttelse til Invalidere, eller disse gaar direkte over til Aldersrente, at det har nogen Betydning, at det bliver overvejet i Udvalget, om der ikke er noget at rette ved dette Forhold. Som sagt, det er maaske en Bestemmelse, der ikke har